

този час показалъ своето божество съ това; като имъ позналъ мысалъ и рекалъ: защо мыслите лъкавство на сърцето си? мене е възможно и най лесно да мъ прости грѣховете и да го направе да ходи, за да познаете, чи аз имамъ власть като богъ на землята, да прощавамъ грѣховете, макаръ ви да ма глѣдате и мыслите човѣкъ.

Християне, видите ли чи грѣховете са прощаватъ на землята, трѣдется прочеъ да истребимъ нашите грѣхове доде смѣ на землята: защото като отидимъ тамо нѣма покаяніе, нити исповѣданіе. Тога Христосъ като простила разславленнаго грѣховете, рече мъ да си земни одара и да ходи, за да не рекутъ завистливите книжини чи това е мечтаніе, но да видѣтъ и тѣ чи наистинна го исцѣри. И той като стана, земя си одара предъ народа (предъ хората) и си отиде въ кѣнатъ, а народа като видѣ чи Іисусъ го исцѣри самъ съсъ единъ рѣчъ, и мъ даде силъ да стани и да си земни одара зачудилъ и прослави бога, който е далъ на човѣците таквази вѣсть: защото не вѣрвали чи той е Іисусъ, но мыслели какъ е човѣкъ чудотворецъ.

ПОѢЧЕНІЕ.

Благочестиви християне, сѣкой отъ насъ който е грѣшенъ, той е разславленъ съ душевните свои сили, но ако искамъ цѣрв (илач) на нашите душевни сили, то трѣбъ да отидимъ като днешниятъ разславленъ въ Капернаумъ, сирѣчъ въ свѣтата церковь, съсъ смиреніе, покаяніе и исповѣданіе. И като отидимъ съ тѣзи добрины предъ бога, тога и нѣ ще чдемъ сладкия гласъ христовъ „чада прощаватса вашите грѣхове. И като исцѣлѣмъ отъ нашите грѣхове, да земнемъ като одаръ нашето тѣло, да отидимъ съ него по божиите заповѣди, да стръвамъ добрины споредъ силата си. И ако искамъ да не согрѣшавамъ вѣчъ, то трѣбъ да мыслимъ чи богъ сичко знае, сичко види и на сѣкиго заплаща споредъ работите: каквото е мыслила нѣкога цѣломудренната Съсанна: защото макаръ да я плашеха израилските старцы, чи ще я убиятъ камани, ако не согрѣши (скръви) съ тѣхъ, но та пакъ не са предала да стори грѣхъ, но думала въ себе си, ако согрѣша богъ види, за твой ще ма проводи ко вѣчнѣ мѣкъ, ако ли не согрѣша ма предаджатъ на съда и ще ма убиятъ съ камани като блудница споредъ закона. За твой най послѣ казала въ себе си: подобре да ма убиятъ безгрѣшна, нежели, да согрѣша предъ бога, който види сичко и заплаща сѣкомъ споредъ работите. Тога Съсанна като сѧ упази отъ грѣха, и богъ я отарка този часъ отъ смъртъ чрезъ пророка Даниила, а старците увиха съ камани, които я силѣла да согрѣши съсъ тѣхъ. И твой сѣкой си земя отъ бога праведната заплатъ.